

Week 23

Ziet, dat volk zal alleen wonen, en het zal onder de heidenen niet gerekend worden, Num. 23:9b

Een kostelijke profetie aangaande het volk Israel, gedaan door een knecht des Heeren. Biliam, welke was een knecht gelijk Nebukadnezar ook een knecht Gods was, maar geen kind. Hij heeft geprofeteerd en de Geest Gods was op hem, maar niet wonende in hem. Geprofeteerd door een verworping welke de Liefde Gods in Christus miste. Een huichelaar die met Gods volk de dood wenste te sterven, maar niet met hen wenste te leven. Niet met hen verdrukt te worden, niet met hen te lijden, en niet met hen hier in dat aardse Mesech der ellende, alleen wenste te wonen. Maar toch is hij gebruikt in Gods hand om te profeteren over die Ster die op zou gaan in Jacob, én om dat alleenwonende volk te zegenen. Kan dat dan? Kan een huichelaar en een verworping Gods arme volk zegenen? Ja lezer, dat kan. Bedenk dat zelfs de bijen hun honing halen uit de klaprozen op het veld, dewelke onder het onkruid gerekend worden. Zo moet alles medewerken ten goede. Hoevelen denken hier op aarde toch dat ze zichzelf leven, niet wetende en niet beseffende dat ieder schepsel bij God bekend is, en ook zekerlijk Zijn heilige Raad moet uitdienen. Lees eens in Lukas 10:16-17, *Wie u hoort, die hoort Mij; en wie u verwerpt, die verwerpt Mij; en wie Mij verwerpt, die verwerpt Dengene, Die Mij gezonden heeft. En de zeventigen zijn wedergekeerd met blijdschap, zeggende: Heere, ook de duivelen zijn ons onderworpen, in Uw Naam.* Onder deze uitgezonden discipelen was immers ook Judas. Dus wie Judas hoorde middels zijn prediking, die hoorde Christus. En er zelf geen deel aan hebben, dat is toch wat, geliefden. Want, geloof het maar gerust dat er onder zijn bediening ook zielen tot bekering zijn gekomen, en duivelen zijn uitgeworpen. Hij mocht immers weten van een roeping en een zending, door Christus. Hier doet Biliam, dewelke tesamen met Judas tot het onkruid en het steigerhout gerekend kon worden, een profetie aangaande dat verkoren volk wat zich van God niet mocht vermengen met de heidenen, en onder die heidenen niet gerekend zou worden. Het moest alleen wonen, en de Heere HEERE zou hun God zijn. Misschien, mogen we de lijnen eens doortrekken, naar dat geestelijke Israel. Gods uitverkoren volk tot de eeuwige zaligheid. Want, ook dat volk moet apart van de wereld en de heidenen leven. Een volk wat alleen door het leven moet. Geliefden, mag u daar kennis aan hebben? Zovele mensen om u heen, in uw gezin, op uw werk, in de kerk, in de kerkenraad, noem verder maar op, maar toch alleen. Alleen in alles, bijna geen mens verstaat je, en bijna geen mens heeft last van die zaken waar dat volk mee loopt en bij tijden onder zucht. Maar geliefden, het is voorzeggd. *'Ziet, dat volk zal alleen wonen...'* Die eenzaamheid heeft dat volk niet opgezocht, nee, dat overkomt ze. Net zoals Christus het hen heeft voorzeggd dat ze in de wereld verdrukking zullen lijden, zo wordt het hier voorzeggd dat ze alleen zullen wonen. Ja lezer, dat is een eenzame weg die niemand zoekt. Waarom overkomt dat volk dat dan? Zult u me wellicht vragen. Wel geliefden, dat volk is een taal gaan spreken

die maar weinigen spreken, en noch minder verstaan. Het is de taal van hun geestelijke geboorteland, Kanaän. Een taal die wel nagedaan kan worden, zoals mannen als Biliam, maar uiteindelijk zal het blijken dat ze in dat geestelijke Kanaän nimmer geboren zijn geworden. Dat volk spreekt over sterven, over de zonden die hun bij tijden zo benauwen, over aanvechtingen des Satans, maar ook over hun uitzien naar het hemelleven. Ja lezer, al spreken we 10 talen vloeiend over de grens, toch is dit een taaltje dat maar weinigen verstaan. Weet u waar dat volk nog meer over spreekt? Namelijk, over hun Borg en Zaligmaker, over Gods heilige en dierbare recht, en over de vergeving hunner zonden. Kortom, over het eeuwige wonder van zalig worden. Allemaal geheimenissen en verborgenheden die de geleerdste professor nooit kan vatten. Vind u het raar dat velen dat volk tenslotte laten varen, vanwege dat ze hen niet meer verstaan. Velen volgen dat volk voor een tijdje, wanneer dat volk weleens spreekt over hun tranen en droefheden tot God, over gemoedelijkheden en dierbare gesteldheden. Maar wanneer dat volk gaat spreken over (geestelijke) zaken, dan wonen ze alleen. Met name wanneer ze niet anders meer wensen te spreken en horen, dan Christus alleen. Geliefden, dan woont dat volk alleen. Spreek eens over Christus, en men noemt dat volk een hoge geest. Spreek over de bewuste kennis van de vergeving der zonden, en men noemt dat volk een gearriveerd christen. Spreek over de levende hoop die in u is, en velen werpen de (geestelijke) stenen naar uw hoofd. Is dat volk dan altijd alleen en eenzaam? Nee lezer, wanneer God in Christus in hun raderen is, dan wonen ze niet alleen, en zijn ze niet meer eenzaam. Want, dan zijn ze met Hem gemeenzaam. Dat zijn de uurtjes van korte duurtjes. Maar volk, wanneer die kostelijke uurtjes er nu gedurig zouden zijn, zou u tenslotte van deze vervloekte aarde niet meer af willen. Het beste heeft God daarom bewaard, volk. Wat zal dat toch wezen, om eeuwig bij den Heere te mogen zijn. Vol van Hem en verlost van uw verdorven vlees en goddeloze bestaan. In Christus is dat volk rechtvaardig en heilig voor God, maar in zichzelf blijft dat volk een goddeloze doorbrenger. Minder zonden doen, en groter zondaar worden. Maar, Christus is hun leven geworden. Zij wensen niets anders meer te horen dan over Hem, die hun heil bewerkte. Daarom straks eeuwig zingen ter ere van Hem. Want, wie de Zoon eert, die eert de Vader die Hem gezonden heeft. Daar zullen de engelen zijn, de paarden poorten, de straten van goud. Maar geliefden, dat is allemaal maar bijzaak. Want Immanuel is daar, Hij in ons en wij in Hem. Voor eeuwig verslonden in Zijn Liefde. *'Heere, wanneer komt die dag dat ik bij U wezen mag, en Uw lieflijk Aangezicht aanschouwen?'* Opdat ik Hem kenne mocht, schreef Paulus vanuit zijn zielsverlangen. Kende hij Hem dan niet, schrijver? Jawel lezer, maar in God is immers geen einde te kennen. Want, ook deze apostel was een alleenwoner op aarde. Ook hij woonde in een nachthutje in de komkommerhof. Ook hij werd maar door weinigen verstaan. Want, een mens verstaat het of hij verstaat er niets van. Een mens kan een poging doen, maar het is hem van God niet gegeven om erin te komen. *En het zal onder de heidenen niet gerekend worden.* Ja lezer, de heidenen die hier genoemd worden waren immers de vijanden van Israel, met hun eigen goden en gewoonten. Een mens is een vriend of een vijand, het is altijd van tweeën één. Abraham was een vriend van God, en God hield niets voor hem verborgen, en David was de man naar Gods hart, uitgenomen de zonde met

Bathseba. Wie bent u, lezer? Mag u het ook weten waar ge straks in de jongste dag zal staan? Aan de linker of aan de rechterzijde? Een mens kan hier op aarde miljoenen aan schatten en geld vergaderd hebben, maar wat voor waarde heeft dat wanneer hij straks aan de linkerzijde zal staan. Geliefden, wat baat het een mens toch allemaal. Straks moeten we allemaal een keer sterven en voor onze hemelse Schepper en Rechter verschijnen, bij wie zal u dan gerekend worden? Bij de heidenen of bij dat verkoren geestelijke Israel? 'Wist ik maar of ik verkoren was', zult me wellicht zeggen. Waarom zou u dit willen weten, lezer? 'Dan wist ik dat ik niet verloren zou gaan!' Of is dit de reden? Dat wanneer u het wist, u nog goddelozer ging leven dan u nu alrede deed? Want, eenmaal verkoren kan nooit meer verloren gaan. Wat is de mens toch slecht en verdorven. Maar, nooit zal de mens het kunnen zeggen dat het Evangelie van Jezus Christus hem nooit was aangeboden. De heilzame kracht van dit bloed in ongeloof veronachtzaamd te hebben, is daarom de grootste zonde die een zondaar gedurig kan bedrijven. Zo zal straks een ieder geoordeeld worden aangaande zijn zonden jegens Gods heilige wet, maar ook zijn bedreven zonden tegen het Evangelie. Dat Evangelie wat Paulus zich niet schaamde, dewelke een kracht Gods is tot de eeuwige zaligheid. Het bloed van Jezus reinigt van alle zonden. Amen.

DJK